

מערך סדנא

"להגיע לכל חניך"

יעדים

מטרת היחידה:

1. להדגיש את האחריות שיש לנו אל מול כל חניך וחניך.
2. חידוד המשימה המשותפת וחשיבות הלכידות של כלל אנשי החינוך בכדי להגיע לכל חניך.

מרכיבי תפיסה:

- יצוג שלמות הורית
- קהילה של משמעות
- תיקון הלב, דיאלוג

רשימת ציוד והיערכות מקדימה נדרשת

- כדורים
- עכביש של חבלים וגומי (12 חבלים שמחוברים בקצה לשאקלים + חוט גומי שקשור כעיגול

מתווה הסדנא

פתיחה:

יש להציג בפני המשתתפים את האמירה "דרוש כפר שלם לגדל ילד". ולהנחות כי היחידה תהיה מחולקת ל2 חלקים: חלק ראשון יתבצע מחוץ לכיתה ויכלול 2 תרגילים; החלק השני יתבצע בתוך הכיתה ויכלול עיבוד של התרגילים ודיון.

תרגיל א – "להגיע לכל חניך"

תרגיל ODT שמבטא את המאמץ שאיש החינוך צריך לעשות על מנת להגיע אל החניך ולקרב אותו אליו. התרגיל יציף סוגיות ומתחים סביב נושא זה.

המשימה: הקבוצה תעמוד במקום שהמנחה יגדיר. במרחק מה מהם יעמוד המנחה/או משתתף מהקבוצה. משימת הקבוצה היא לייצר שרשרת אנושית עד שהם מצליחים להחזיק בכף ידו של המנחה. השרשרת האנושית יכולה להיות מגובה בחפצים שעל גופם (חגורה/חולצה/וכדו') – שיאריכו את השרשרת ויסייעו להם להצליח להגיע למנחה). (הערכת מרחק עבור כל משתתף: 2 - 1.5 מטרים).

כללים:

1. חייב להיות רצף אנושי או של פריטי לבוש (כלומר, עליהם להיות כל הזמן מחוברים זה לזה – או במגע פיזי או באמצעות אביזרים השייכים להם. מותר להם להשיל מעליהם חפצים, על מנת לייצר שרשרת ארוכה יותר).
2. במידה והם לא מצליחים, ישנם חבלים. החבלים יועברו עליהם, רק במידה ויבקשו. (הם לא יודעים שיש אפשרות לבקש עזרה...)
3. במידה ואין תחרות בין קבוצות - הזמן העומד לרשותם: 3 דקות.

את התרגיל ניתן לבצע פעמיים: בסבב ראשון - "המנחה" - נשאר במקום ולא זז. **בסבב שני** - "המנחה" מתרחק מעט, וברגע שמתקרבים אליו מתחיל להתרחק.

עיבוד משימה:

- איך היה לכם במשימה? הרגשת שהצלחתם? מה היה הכי מאתגר בה?
- על מי מוטלת המשימה? האם אתה כמחנך צריך להגיע אל הילד? או שדווקא הוא זה שצריך להגיע אליך? האם יש הבדל בין תלמידים בכיתות צעירות לבין כיתות בוגרות).
- כמה רחוק אני מוכן ללכת כדי להגיע אל חניך? האם בכל מחיר?
- האם המשימה להגיע לחניך היא אישית או של כלל הצוות?
- האם כל האמצעים כשרים כדי להגיע לחניך?
- מתי אני אוותר עליו וארגיש שעשיתי מספיק?

סיכום: המשימה שלנו היא להגיע אל החניך. אנחנו צריכים לעשות את זה ביחד. העיקר שלפחות מבוגר משמעותי אחד יהיה מולו. וגם אם הוא מתחמק עלינו להמשיך ולנסות וכל זאת מבלי לבטל את האחריות שלו לעשות מאמץ מצידו לקראת שותפות.

תרגיל 2: לכידות צוות

תרגיל ODT שמבטא את המאמץ שאיש החינוך צריך בכדי להוביל את כל החניכים בתהליך החינוכי וכן את המאמץ המשותף כצוות מחנכים שלם שעוטף את הילד – חשיבות הלכידות ומהמחויבות המשותפת למשימה.

כל קבוצה מקבלת פקעת של חוטים, בקצה של כל חוט יש לולאה קטנה (בגודל טבעת) והקצה השני שלה מחובר לשאקל שמחובר לגומי (מעין קרס).

על הקבוצה להתיר את פקעת החוטים, ולהגיע למצב בו היא יוצרת מעין עכביש של חוטים שבמרכזו ישנו עיגול של גומי מתוח. בשלב זה עליהם להרים את הכדור (מבלי לגעת בו) על-ידי מתיחת החוטים כך שעיגול הגומי יתקוץ ו"יחזיק" את הכדור. עליהם להוביל את הכדור בריצה מנק' X לנק' Y.

כלומר השלבים הן כדלהלן:

1. פקעת חוטים שיש להתיר עד להגעה למצב של "עכביש" (טבעת גומי באמצע שממנה יוצאים חוטים)
2. כאשר קורי העכביש מוכנים, המנחה יניח על הרצפה כדור.
3. על הקבוצה להרים את הכדור באוויר בעזרת מתיחת החבל ללא נגיעה ישירה עם הידיים בכדור.
4. על החבלים להיות מתוחים כל העת, אין מצב בו החבל רפוי! כמו כן מצב בו נוגעים בחבל מעבר לאצבע אחת!
5. ברגע שהכדור לכוד בגומי על הקבוצה להעביר את הכדור ממקום למקום בדרגות קושי שונות שהמנחה יקבע. (להעביר את הכדור למרחק של 500 מטר; להעביר את הכדור על-ידי הקפה של הבנין לתוך פח; וכיו"ב)

- נחזור על התרגיל פעמיים: בפעם הראשונה – מותר לדבר; בפעם השנייה – מבלי לדבר.

עיבוד תרגיל עכביש:

1. איך הרגשתם במשימה? האם לדעתכם הצלחתם? (הצלחה היא דרך)
2. מה התנאי להצלחה במשימות?
3. האם כמחנכים ישנם כדורים ש"נופלים לנו"? תנו דוגמא. מדוע זה קורה?
4. מיהם ה"כדורים" שדורשים מאיתנו הכי הרבה מאמץ? אלו שאנחנו מתעכבים עליהם הכי הרבה בישיבות הפדגוגיות? (חשוב לאפשר דיון לגבי ההשקעה בחניכים מאתגרים לצד השקעה דווקא בחניכים שאינם עושים בעיות ונמצאים אצלנו מתחת לראדר...)
5. האם ישנם מצבים בהם אנחנו, כצוות, מפריעים אחד לשני בהובלת החניך (מצב בו מישוהו אחד לא מושך נכון את החבל שלו, מושך יותר מידי, מרים ידיים...)? הדגימו מצבים כאלה.
6. האם יש לנו כדורים שאנחנו בכוחות משותפים פשוט לא מצליחים "להרים", למה? האם באמת כולם שותפים בניסיון?
7. מה היה ההבדל בין שתי המשימות מבחינה של המיומנויות הנדרשות להצלחה. (חשיבות העברת מידע לטובת הצלחת המשימה). מה עזר ומה עיכב אתכם מלהצליח? (שיתוף פעולה, סגנונות תקשורת, רגישות, הקשבה)

סיכום:

המשימה שלנו כמחנכים להביא את החניך שלנו ממקום שבו הוא נמצא למקום טוב יותר – צריך לקדמו בלימודים בכישורי חיים חברתיים וערכיים. התהליך צריך להיעשות במקביל וביחד. עלינו לקדם את החניכים הפאסיביים ואת האקטיביים ולעשות מאמץ משלים ביחס לכל חניך והמקום בו הוא נמצא.